

Sygn. akt II Ca 882/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jerzy Dydo

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Alicja Chrzan

Protokolant: Agnieszka Ingram

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2012 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z wniosku **Starosty Powiatu K.**

o **przepadek pojazdu**

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 23 października 2012 r., sygn. akt I Ns 1382/12

p o s t a n a w i a:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że orzec przepadek na rzecz Powiatu K. motocykla marki (...), niezarejestrowanego, o nr ramy (...).

Sygn. akt II Ca 882/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 23 października 2012 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek Powiatu K. o orzeczenie przepadku pojazdu marki (...) o nr ramy (...). W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 130 a ust. 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Z 2005 r., Nr 108, poz. 908 ze zm.), Starosta w stosunku do pojazdu usuniętego z drogi, w przypadkach określonych w ust. 1 i 2, występuje do sądu z wnioskiem o orzeczenie jego przepadku na rzecz powiatu, jeśli prawidłowo powiadomiony właściciel lub osoba uprawniona nie odebrała pojazdu w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia; powiadomienie zawiera pouczenie o skutkach nieodebrania pojazdu, w myśl art. 130a ust. 10d cytowanej ustawy, przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio, gdy w terminie 4 miesięcy od dnia usunięcia pojazdu nie został ustalony jego właściciel lub osoba uprawniona do jego odbioru, mimo że w jej poszukiwaniu dołożono należytej staranności, stosownie zaś do treści art. 130a ust. 10e ustawy w sprawach o przepadek pojazdu sąd stwierdza czy zostały spełnione wszystkie przesłanki niezbędne do orzeczenia przepadku, w szczególności czy usunięcie pojazdu było zasadne i czy w poszukiwaniu osoby uprawnionej do jego odbioru dołożono należytej staranności oraz czy orzeczenie przepadku nie będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że w rozpoznawanej sprawie nie dołożono należytej staranności w ustaleniu właściciela w/w pojazdu. Z notatki służbowej sporządzonej przez funkcjonariusza Policji wynika mianowicie, że Policja sprawdziła

jedynie czy przedmiotowy pojazd figuruje w bazie (...), w pierwszej zaś kolejności, w celu ustalenia właściciela, należało sprawdzić czy pojazd figuruje w bazie (...). Ponadto przyczyna usunięcia pojazdu wskazana w dyspozycji usunięcia pojazdu nr (...) nie jest wymieniona w katalogu przesłanek określonych w art. 130a ust. 1, 2 i 3 powołanej ustawy.

W apelacji od powyższego postanowienia wnioskodawca, wnosząc o jego zmianę przez orzeczenie przepadku pojazdu, zarzucił:

1. błąd co do oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, poprzez mylne przyjęcie, że uprawniony organ nie dołożył należytej staranności w ustaleniu właściciela w/w pojazdu, nie zasięgając informacji o tym pojeździe i o jego właścicielu w centralnej ewidencji pojazdów, o jakiej mowa w art. 80a ust. 1 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, a jedynie w bazie (...); treść złożonego w sprawie dowodu z dokumentu w postaci notatki urzędowej dyżurnego Komisariatu Policji w N. z dnia 22 grudnia 2011 r. wskazuje tezę wprost przeciwną, tj. że Policja w toku czynności mających na celu ustalenie właściciela lub posiadacza w/w pojazdu dokonała sprawdzenia tej okoliczności w bazie centralnej ewidencji pojazdów,

2. błędne ustalenie, że w sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek opisanych w art. 130a ust. 1, 2 i 3 w/w ustawy w sytuacji, gdy pozostawiony na ulicy motocykl posiadał poważnie uszkodzony przód, czym niewątpliwie bezpośrednio zagrażał bezpieczeństwu w ruchu drogowym; jest to przesłanka fakultatywna, ujęta w art. 130a ust. 2 pkt 2 tej ustawy, uprawniająca do usunięcia pojazdu z drogi, która w połączeniu z zaistniałą i bezsporną okolicznością braku możliwości zabezpieczenia tego pojazdu w inny sposób, powinna mieć w niniejszej sprawie pełne zastosowanie.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację wnioskodawcy zważył co następuje. Apelacja jest uzasadniona. Ma bowiem rację skarżący, że w okolicznościach rozpoznawanej sprawy zostały spełnione, wbrew stanowisku Sądu Rejonowego, przesłanki orzeczenia przepadku pojazdu na rzecz Powiatu K.. Zgodnie z art. 130 a ust. 10e ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym (t. jedn. Dz. U. z 2012r., poz.1137 ze zmianami) w sprawach o przepadek pojazdu sąd stwierdza, czy zostały spełnione wszystkie przesłanki niezbędne do orzeczenia przepadku, w szczególności, czy usunięcie pojazdu było zasadne i czy w poszukiwaniu osoby uprawnionej do jego odbioru, dołożono należytej staranności oraz czy orzeczenie przepadku nie będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Odnośnie pierwszej ze wskazanych przesłanek, ma rację skarżący, że zebrane w sprawie dowody pozwalały na przyjęcie, że stan techniczny motocykla zagrażał bezpieczeństwu ruchu drogowego, a zatem zachodziła przesłanka usunięcia pojazdu z drogi określona w art. 130 a ust 2 pkt 2 ustawy. Z dołączonego do wniosku protokołu przekazania pojazdu (k. 8), wynikało bowiem, że motocykl miał uszkodzone m.in. koło przednie, silnik oraz zawieszenie. Zatem taki rodzaj uszkodzeń nie mógł budzić wątpliwości co do tego, że pojazd zagrażał bezpieczeństwu ruchu drogowego. Niezależnie zaś od tego zauważyć należy, że nie budzi też wątpliwości w niniejszej sprawie, iż motocykl nie był zarejestrowany, a zatem kierujący nim nie mógł posiadać dokumentów uprawniających do używania pojazdu, a więc dowodu rejestracyjnego, co stanowi z kolei przesłankę usunięcia pojazdu określoną w art. 130 a ust 2 pkt 1b ustawy. Niezasadnie również Sąd Rejonowy stanął na stanowisku, że w poszukiwaniu osoby uprawnionej do odbioru pojazdu nie dołożono należytej staranności. Słusznie bowiem podnosi apelacja, że zebrane w sprawie dowody dawały podstawę do przyjęcia, iż ustalając właściciela motocykla sprawdzenia dokonano również w centralnej ewidencji pojazdów, co wynika z notatki urzędowej Policji z 7 lipca 2011r. (k. 6 - 7). Treść tej notatki wskazuje, że w wyniku sprawdzenia numerów z tablic rejestracyjnych, tablice te pochodziły z innego motocykla. Na fakt dokonania tego sprawdzenia właśnie w centralnej ewidencji pojazdów wskazuje zaś to, że właśnie w tej ewidencji, jak wynika z art. 80a ust. 2 ustawy, gromadzi się dane i informacje o pojazdach zarejestrowanych oraz o ich właścicielach lub niektórych posiadaczach. Brak było również w rozpoznawanej sprawie podstaw do przyjęcia, sprzeczności orzeczenia o przepadku pojazdu z zasadami współżycia społecznego. Na względzie bowiem należy mieć to, że dotychczas niezidentyfikowany posiadacz motocykla, jak wynika z zebranych w sprawie dowodów, uszkodzając znak drogowy, zaraz po zdarzeniu porzucił pojazd i nie podjął żadnych czynności celem ustalenia jego losów, jak i nie zgłosił odpowiednim organom zaistniałego zdarzenia, zaś brak było jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że motocykl ten należał do innej osoby niż sprawca zdarzenia i był pojazdem pochodzącym z przestępstwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 w związku z art. 13 § 2 kpc, zmienił zaskarżone postanowienie poprzez uwzględnienie wniosku.